

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2022r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Radosław Ochał
-----------------	---------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2022r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. kwotę 12.623,57 zł (dwanaście tysięcy sześćset dwadzieścia trzy zł pięćdziesiąt siedem gr) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 22 stycznia 2021 r.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. na rzecz pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 917,73 zł (dziewięćset siedemnaście zł siedemdziesiąt trzy gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać od powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie kwotę 170,62 zł (sto siedemdziesiąt zł sześćdziesiąt dwa gr) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

V. nakazuje pobrać od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie kwotę 74,11 zł (siedemdziesiąt cztery zł jednaście gr) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w B. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) spółki akcyjnej w W. kwoty 41.685 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 22 stycznia 2021 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że strony łączyła umowa ubezpieczenia auto casco pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). W okresie ochrony ubezpieczeniowej pojazd ten uległ znacznemu uszkodzeniu. Po zgłoszeniu szkody pozwanej poinformowała ona powódkę, że wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wyceniła na 104.761,43 zł netto, wartość pojazdu w stanie

uszkodzonym na 61.685,00 zł netto, zaś wysokość należnego odszkodowania na kwotę 43.076,43 zł netto. Powódka nie zgodziła się z tymi oszacowaniami i wezwała pozwaną do powtórnego wyliczenia wartości wraku oraz należnego odszkodowania, względnie do pomocy w zagospodarowaniu wraku, tj. pomocy w jego sprzedaży. W odpowiedzi na to pozwana wyjaśniła, że ma ograniczone możliwości pomocy w zagospodarowaniu pojazdów w stanie uszkodzonym i wychodzi z założenia, że poszkodowany ma możliwość sprzedaży pojazdu po cenie rynkowej dokonując transakcji na własną rękę. Następnie powódka podjęła próbę sprzedaży wraku pojazdu, jednak nie uzyskała kwoty nawet zbliżonej do oszacowania dokonanego przez pozwaną. Jedyna oferta, jaką otrzymała, opiewała na kwotę 20.000 zł. Ostatecznie jednak nie udało się jej zbyć pojazdu, a pozwana konsekwentnie odmawiała wsparcia w zagospodarowaniu pozostałości pojazdu, jak i zapłaty dodatkowego odszkodowania. Kwota ujęta w pozwie stanowi różnicę w wartości pojazdu w stanie uszkodzonym (61.685,00 zł netto), a ofertą zakupu otrzymaną przez powódkę (20.000,00 zł).

W dniu 25 lutego 2022 r. Sąd uwzględnił roszczenie powódki wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt X GNC 336/21).

Nakaz ów został zaskarżony przez pozwaną w całości. Wniosła ona o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Przyznała ona, że rozliczyła szkodę w pojeździe marki V. (...) jako całkowitą, gdyż koszty jego naprawy przekraczały 70% jego wartości. Skutkowało to określeniem wysokości szkody poniesionej przez poszkodowanego, poprzez ustalenie różnicy pomiędzy wartością w/w pojazdu przed szkodą z dnia 24 października 2019 r. i po tej szkodzie. W toku obsługi szkody pozwana wypłaciła powódce 43.076,43 zł. Sporną pomiędzy stronami pozostała wartość pojazdu przed szkodą i po szkodzie (podpalenie). Według pozwanego wartość pojazdu V. (...) przed szkodą wynosiła 104.761,43 zł netto, a po szkodzie 61.685 zł netto. Wartość po szkodzie została ustalona w oparciu o wynik przeprowadzonej aukcji. Do umowy ubezpieczenia zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...). Zgodnie z nimi, w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości, a w przypadku zastosowania opcji (...) Wartość 100%, w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy AC pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości, o ile w czasie trwania umowy AC nie nastąpiła zmiana stanu technicznego pojazdu w odniesieniu do stanu z dnia zawarcia umowy AC. Za zmianę stanu technicznego uważa się powstałe w okresie ubezpieczenia i nienaprawione uszkodzenia, nietechnologiczną naprawę lub zdekompletowanie pojazdu. Jeżeli taka zmiana nastąpiła, (...) określa odszkodowanie w oparciu o wartość pojazdu uwzględniającą tę zmianę, ustaloną na dzień zawarcia umowy AC. Wartość rynkowa pozostałości pojazdu jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów). Celem wykazania prawidłowego ustalenia wartości uszkodzonego pojazdu przed szkodą i po szkodzie, pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 października 2019 r. w okolicach P. stanowiący własność powódki pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu, gdy osoba nim kierująca wskutek nieuwagi zjechała nim z autostrady i uderzyła w barierkę.

Dowód:

- oświadczenie kierującego pojazdem k. 69-70

W dacie tego zdarzenia pojazd powódki ubezpieczony był w zakresie auto casco w pozwanej spółce od wszystkich ryzyk.

Do umowy ubezpieczenia zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą zarządu (...) SA nr (...) z dnia 24 sierpnia 2018 r. Powódka oświadczyła, iż warunki te otrzymała przy zawarciu umowy ubezpieczenia.

W § 3 pkt 61 ogólnych warunków ubezpieczenia przyjęto, że szkoda całkowita w pojeździe występuje, gdy koszty jego naprawy przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Koszty naprawy pojazdu stanowiące

podstawę do ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, ustala się na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej według zasad zawartych w systemie A., E. lub DAT. W razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości, a w przypadku zastosowania opcji (...) % - w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy AC pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości, o ile w czasie trwania umowy nie nastąpiła zmiana stanu technicznego pojazdu w odniesieniu do stanu z dnia zawarcia umowy AC (§ 18ust 2 i 4 ogólnych warunków ubezpieczenia).

Bezsporne, a nadto dowód:

- ogólne warunki ubezpieczenia k. 128-146

W dniu 25 października 2019 r. powódka zgłosiła szkodę pozwanej, a ta po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznała jej odszkodowanie w wysokości 43.076,43 zł. Przyjęła, iż wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 104.761,43 zł netto. Pojazd po szkodzie wart był 61.685 zł netto. Koszty jego naprawy przekraczały 70% jego wartości rynkowej, w związku z czym szkodę zakwalifikowano jako całkowitą.

Bezsporne

Powódka zakwestionowała wyliczenia pozwanej i próbowała nakłonić ją do ponownego oszacowania wartości pozostałości pojazdu m-ki V. (...), względnie do udzielenia pomocy z jego zbyciem. Sama też podjęła próbę jego sprzedaży przez jeden z internetowych serwisów sprzedażowych, gdzie złożono jej ofertę zakupu za 20.000 zł, z której jednak nie skorzystała.

Pozwana powołując się na postanowienia ogólne warunki ubezpieczenia podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Dowód:

- pismo z 22.11.19 r. k. 56-57

- pismo z 03.01.20 r. k. 58-59

- pismo z 04.11.20 r. k. 61-62

- pismo z 25.11.20 r. k. 63-64

- pismo z 05.01.21 r. k. 65

- wydruk wiadomości k. 112

- wydruk stron internetowych k. 113-115

- zeznania świadka L. G. k. 173-174

- zeznania świadka A. Ś. k. 174-175

Koszt naprawy pojazdu V. (...) uszkodzonego z zastosowaniem:

- norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,

- stawki za roboczogodzinę ustalonej przez pozwaną w oparciu o średnie ceny usług autoryzowanych stacji obsługi pojazdów działających na terenie siedziby powódki,

- cen części zamiennych zawartych w systemie A., E. lub Dat ustalonych według wariantu serwisowego,

- cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w w/w systemach - wynosił 89.797,06 zł.

Wartość rynkowa pojazdu sprzed szkody wynosiła 138.800 zł. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 83.100 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego k. 197-234, 266-269

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treść przedłożonych do akt dowodów z dokumentów oraz zeznania świadków, które należało uznać za wiarygodne. Ich walor dowodowy nie był kwestionowany przez strony, jak również Sąd nie dopatrywał się okoliczności, które podważałyby ten walor. Podstawę ustaleń stanowiła również opinia biegłego, która omówiona zostanie w dalszej części uzasadnienia.

W rozpoznawanej sprawie powódka, na podstawie zawartej z pozwaną umowy ubezpieczenia auto casco, dochodziła od pozwanej zapłaty odszkodowania (ściślej uzupełnienia już wypłaconej kwoty odszkodowania) z tytułu szkody całkowitej w pojeździe marki V. (...), w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2019 r.

Zgodnie z art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl § 2 przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W sprawie poza sporem było to, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia auto casco, przedmiot ubezpieczenia, czyli pojazd marki V. (...) uległ uszkodzeniu w stopniu, w którym koszty jego naprawy przekraczały 70% jego wartości w dniu ustalania szkody, a zatem szkodę należało rozliczyć całkowitą.

Spór sprowadził się do określenia wartości pozostałości po pojeździe. Określenie tej wartości wymagało wiadomości specjalnych, stąd Sąd na wniosek stron, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej R. S..

W swojej opinii biegły wskazał, że koszt naprawy pojazdu V. (...) wynosił 89.797,06 zł. Wartość rynkowa pojazdu sprzed szkody wynosiła 138.800 zł. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 83.100 zł.

Strona powodowa zgłosiła zastrzeżenia do opinii biegłego podnosząc, że została sporządzona bez przeprowadzenia oględzin uszkodzonego pojazdu. Biegły oparł się wyłącznie na kalkulacji naprawy oraz na dokumentacji fotograficznej. Tym samym wnioski opinii budzą wątpliwości. Nadto biegły nie wyjaśnił, dlaczego przyjął taką, a nie inną wartość kosztów naprawy.

Odnosząc się do tych zarzutów biegły w opinii uzupełniającej wskazał, że oględziny pojazdu nie były niezbędne do sporządzenia opinii. Niezależnie od tego zakres uszkodzeń tak przedstawionych w kalkulacjach powódki, jak i pozwanej jest tożsamy. Same koszty naprawy ustalone zostały w oparciu o system (...)E.. Na jego podstawie ustalił pełny koszt naprawy na kwotę 101.667 zł (na dzień 15 lutego 2022 r.). Zastosował przy tym metodę zredukowanego kosztu naprawy uwzględniającą możliwość obniżenia kosztów naprawy poprzez zastosowanie do niej części niepochodzących od producenta pojazdu oraz z warsztatami o niższym poziomie technicznym. To dało kwotę 74.481 zł.

Dalej biegły wyjaśnił, że określenie wartości pojazdu w stanie uszkodzonym również nastąpiło w oparciu o system (...)Ekspert. Zastosował przy tym metodę stopnia uszkodzenia uznawaną za metodę podstawową. Jeżeli dochodzi o próby sprzedaży uszkodzonego pojazdu w warunkach rynkowych aukcji, to taki wynik należy traktować jako nadrzędny.

Różnicę w cenach części wynikającą z opinii głównej i kalkulacji przedstawionej przez powódkę biegły wytłumaczył wzrostem ich cen w okresie dzielącym sporządzenie opinii i kalkulacji.

W ocenie Sądu przedłożona przez biegłego opinia nie budzi zastrzeżeń co sposobu jej sporządzenia i treści sformułowanych w niej wniosków. Biegły wykonując opinię oparł się na dostępnym w sprawie materiale dowodowym i w sposób precyzyjny uzasadnił jej treść, a przedstawione przez niego wnioski zostały powiązane z procesem rozumowania. W konsekwencji Sąd uczynił opinię podstawą ustaleń w sprawie.

Należy pamiętać, że podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej była umowa ubezpieczenia auto casco, a nie umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Dlatego ustalenie odszkodowania należnego powódce winno uwzględniać tak postanowienia samej umowy ubezpieczenia, jak i mające zastosowanie do niej ogólne warunki ubezpieczenia.

W § 18 ust. 1 i 2 ogólnych warunków ubezpieczenia ustalonych uchwałą zarządu (...) SA nr (...) z dnia 24 sierpnia 2018 r. przyjęto, że koszty naprawy pojazdu stanowiące podstawę do ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, ustala się na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej według zasad zawartych w systemie A., E. lub DAT. W razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości, a w przypadku zastosowania opcji (...)% - w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy AC pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości, o ile w czasie trwania umowy nie nastąpiła zmiana stanu technicznego pojazdu w odniesieniu do stanu z dnia zawarcia umowy AC.

W konsekwencji, za miarodajną datę ustalenia wartości szkody był październik 2019 r. Wtedy to bowiem pozwana dokonywała oszacowania kosztów naprawy i wartości pozostałości. Sąd pominął zatem wskazane w opinii biegłego wartości według stanu na dzień sporządzania opinii.

Biegły wprawdzie przy sporządzaniu opinii posłużył się programem komputerowym (...)Ekspert, jednakże, jak wynika z opinii, program ten bazował na systemie wyceny A., który jest jednym z przyjętych przez pozwaną systemów wycen.

Ostatecznie uznając wyliczenia biegłego za prawidłowe, Sąd przyjął, że wartość pojazdu m-ki V. (...) przed szkodą wynosiła 138.800 zł. Po uszkodzeniu spadła do kwoty 83.100 zł. Tym samym odszkodowanie należne powódce zamykało się kwotą 55.700 zł (138.800 zł – 83.100 zł). Z tego powódka uzyskała już 43.076,43 zł. Do zapłaty zostało więc 12.623,57 zł.

Sąd nie zgodził się na to, by wartość pojazdu w stanie uszkodzonym ustalić na 20.000 zł. Byłoby to możliwe, gdyby powódka zdecydowała się na zbycie wraku za tę cenę. Mogłaby wówczas domagać się od pozwanej dopłaty odszkodowania w wysokości równej różnicy między wyceną pozwanej i rzeczywistą wartością. Tymczasem z zeznań świadków wynika, że złożonej jej oferty nie zaakceptowała, i nadal pozostaje właścicielem pozostałości po pojeździe V. (...).

Roszczeniu głównemu powódki należało zatem udzielić ochrony prawnej do kwoty 12.623,57 zł. Uwzględnieniu podlegało również roszczenie odsetkowe od tej kwoty, którego podstawę stanowił art. 481 § 1 k.c.

Pozwana miała obowiązek wypłacenia odszkodowania w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym (§ 99 ust. ogólnych warunków ubezpieczenia). Szkada została zgłoszona w dniu 25 października 2019 r. Toteż pozwana popadła w opóźnienie 25 listopada 2019 r. Powódka jako datę początkową naliczania odsetek zgłosiła 22 stycznia 2021 r., stąd od niej uwzględnione zostało roszczenie odsetkowe.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, o czym orzeczono w pkt II.

W III pkt wyroku zawarto rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Jego podstawę stanowił art. 100 zd. 1 k.p.c. stanowiący, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione albo stosunkowo rozdzielone. W związku z oddaleniem powództwa ponad kwotę 12.623,57 zł Sąd ustalił, że powódka wygrała spór w 30,28%, natomiast pozwana w 69,72%. Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 2.085 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa procesowego – 3.600 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego (707,48 zł). Natomiast koszty poniesione przez pozwaną stanowiły: koszty zastępstwa procesowego – 3.600 zł oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego – 500 zł. Biorąc pod uwagę powyższe, pozwana była obowiązana zwrócić powódce koszty w kwocie w kwocie 1.940,79 zł (30,28% z kwoty 6.409,48 zł), a powódka pozwanej koszty w kwocie 2.858,52 zł (69,72% z kwoty 4.100 zł). W konsekwencji wzajemnej kompensaty kosztów, powódka obowiązana jest zwrócić na rzecz pozwanej kwotę 917,73 zł.

W toku postępowania Sąd tymczasowo pokrył koszty wynagrodzenia biegłego, które nie zostały pokryte z zaliczek. Stanowiły one kwotę 244,73 zł. Stosownie do wyniku postępowania, w pkt IV i V wyroku Sąd obciążył tymi kosztami strony.